

Обґрунтування

щодо непогодження проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про телебачення і радіомовлення» (нова редакція)

Проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про телебачення і радіомовлення» (нова редакція) (далі – Законопроект), який розроблений в рамках міжнародних зобов'язань України щодо наближення свого законодавства до законодавства Європейського Союзу передбачає комплексне реформування сфери телебачення і радіомовлення.

Разом з тим, запропонована редакція Законопроекту не охоплює всі питання, які потребують врегулювання в українському медійному середовищі, завдання, що стоять перед державою у цих питаннях, а також повноважень Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення.

Так, запропованою редакцією Законопроекту не охоплено одне з найголовніших завдань у сфері телерадіомовлення, яким є перехід України на цифрове мовлення. Разом з тим, саме відсутність чіткої регламентації переходу на цифрове мовлення є причиною гальмування цього процесу та, як наслідок, відтермінування виконання міжнародних зобов'язань держави. Зокрема, є необхідним надання визначенню оператора цифрової мережі та встановлення порядку його ліцензування, а також вирішити питання встановлення розмірів тарифів за надані ним послуги.

Також, є необхідним врахувати в редакції Законопроекту питання прозорості власності суб'єктів інформаційної діяльності, розкриття якої передбачено міжнародними зобов'язаннями України та на сьогодні врегульовано Законом України «Про телебачення і радіомовлення» (зміни внесені Законом України «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення прозорості власності засобів масової інформації та реалізації принципів державної політики у сфері телебачення і радіомовлення»).

Положення Законопроекту також потребують узгодження з Законом України «Про Суспільне телебачення і радіомовлення України», який ще не був прийнятий на момент розробки Законопроекту.

Потребує регулювання Законопроектом питання діяльності засобів масової інформації під час надзвичайних, особливих станів у державі, а також на території, яка є тимчасово окупованою або не підконтрольній органам державної влади, оскільки відсутність відповідних норм та чітких повноважень регуляторного органу в зазначеній сфері правовідносин унеможливорює реалізацію ефективних заходів щодо захисту інформаційного простору держави.

Серед іншого також потребують регламентації питання: використання вихідних даних (логотип, позивний тощо), визначення їх правової природи та особливості використання у разі трансляції придбаного продукту; наглядових повноважень Національної ради в частині виключення порушення принципу незалежності цього регуляторного органу з огляду на відповідні ризики,

закладені Законом України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності».

Окреслені питання не є вичерпними. За результатами розгляду Законопроекту та на його основі Національною радою була розроблена редакція Законопроекту, якою Національна рада намагалася визначити коло питань необхідного регулювання та надати своє бачення їх вирішення. Зазначена редакція Законопроекту надіслана Національною радою до Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформаційної політики.

Враховуючи викладене та беручи до уваги важливість Законопроекту для сфери телерадіомовлення, широке коло питань регулювання, є доцільним здійснити його доопрацювання в рамках робочої групи із залученням представників Національної ради, індустрії телерадіомовлення, заінтересованих державних органів.

Начальник юридичного управління

/підпис/

Г. Чумаченко